מחוון למורה

מחוון: בגדי הכהונה: "כאשר צוה ה׳ את משה"

1. השוהם: "אַבְנֵי זִכָּרוֹן, לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל": הכוהן נושא את השבטים על כתפיו. הציץ: "קֹדֶשׁ, לַה׳": הכוהן מקדיש את עצמו לה׳.
2. שבע פעמים (א, ה, ז, כא, כו, כט, לא). הסבר מנומק: להדגיש נאמנות מלאה לציווי, אולי כנגד חטא העגל.
3. אור החיים: החטא היה "בְּמַחְשָׁבָה וּבְדִבּוּר וּבְמַעֲשֶׂה", ולכן התיקון בשלושתם: "הַנְּדָבָה הוּא הַמַּעֲשֶׂה", החוכמה היא המחשבה, והכוונה לשם מצווה היא הדיבור.
4. סיום: "וַיְכַל אֱלֹהִים" / "וַתְּכֻל--כָּל־עֲבֹדַת" ("וַיְכַל מֹשֶׁה, אֶת־הַמְּלָאכָה"). ראייה: "וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה, וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד" / "וַיַּרְא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה, וְהִנֵּה עָשׂוּ אֹתָהּ". ברכה: "וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים" / "וַיְבָרֶךְ אֹתָם, מֹשֶׁה".
5. רש"י: "יְהִי רָצוֹן שֶׁתִּשְׁרֶה שְׁכִינָה בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם". המטרה של כל המלאכה היא השראת שכינה, ולכן זו הברכה המתאימה.
6. רש"י: "שֶׁלֹּא הָיוּ יְכוֹלִין לַהֲקִימוֹ"; ומפני שמשה לא עשה מלאכה במשכן, "הִנִּיחַ לוֹ הַקָּבָ"ה הֲקָמָתוֹ".
7. א. "כאשר צוה ה׳ את משה". ספורנו: "לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר" – דיוק מלא; אור החיים: תיקון החטא במחשבה, בדיבור ובמעשה (8). ב. ויכל/ותכל, וירא... והנה, ויברך (3 × 2); משמעות: המשכן כעולם קטן, והאדם שותף לבריאה (3). ג. הברכה מכוונת למטרה: "שֶׁתִּשְׁרֶה שְׁכִינָה בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם" (3).

פרשנות מסומנת כפרשנות (רש"י, רמב"ן, אבן עזרא, ספורנו, אור החיים ופרשנים נוספים מתוך ספריא). נוסח הפסוקים ממכון ממרא; שם ה׳ מובא בכתיב ה׳. ממלכתי: ספר שמות (חטא העגל ובניית המשכן, שמות לב-מ) נלמד בחטיבה העליונה בלימודי התנ"ך (קריאה צמודה, ניתוח ספרותי ודיון ערכי); יש לבדוק מול תכנית הבגרות העדכנית ובחירת בית הספר. חמ"ד: לימוד חומש עם פרשנים (רש"י, רמב"ן, אבן עזרא, ספורנו, אור החיים ומדרש); הפרשנות מסומנת כפרשנות. יש לבדוק מול התכנון השנתי של בית הספר.